

[Finansministeren]

til indkomstoverførselsniveau længere frem i tiden. Den sag står på dagsordenen også efter i dag.

For en ordens skyld skal jeg sige til hr. Jes Lunde, at jeg bestemt ikke har dårlige nerver. Sådan skulle det ikke opfattes. Jeg mener, at de er sådan rimelig gode. Det eneste, der måske kunne belaste dem, var, hvis hr. Jes Lunde fik et medansvar for statsfinanserne. Så kan det godt være, at det begyndte at gå ud over mine nerver, men heller ikke før.

Så beklager jeg, det vil jeg gerne sige til hr. Behnke, at hr. Behnke har opfattet det sådan, at jeg ikke har registreret, at Fremskridtspartiet gik ind for størstedelen af lovforslaget. Der skete jo det – det kan man nok ikke se i referatet, men man kan i hvert fald se i referatet, at jeg har takket Fremskridtspartiet – at da jeg startede med at takke regeringspartiernes ordførere, bredte der sig en vis munterhed i salen. Derfor har man måske ikke hørt, at jeg faktisk sagde »og Fremskridtspartiet for delvis tilslutning«. Selvfølgelig er det registreret.

Kun for en ordens skyld som den sidste bemærkning til hr. Behnke: Det er en fordrejning af mine bemærkninger, når hr. Behnke siger, at jeg har udtalt, at det går så gruelig galt, hvis dette forslag ikke går igennem. Det, jeg har sagt, er, at en regering løbende må tage initiativer for at sikre, at den stramme udgiftspolitik, man står for, også bliver overholdt. Dette er et eksempel på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Ændring af reguleringsbestemmelserne).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 11/5 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jytte Hilden (S):**

Det at blive gammel er ikke længere ensbetydende med at blive fattig. Sådan var det tidligere, men sådan må det aldrig blive igen.

Folkepensionen kan vi alle være stolte af, og den burde vi alle værne om. Men når regeringen kommer med et forslag, der vil slette den lovede dyrtidsportion her til 1. juli, så må både ældre og førtidspensionister føle, at de bliver snydt. Og det bliver de også, for nu mener regeringen, at udgifterne til overførselsindkomsterne er alt for store. Satserne er for høje, siger man.

Som det er understreget mange gange i dag, er Socialdemokratiet helt uenige i, at den enkelte på overførsel, folkepensionisten, efterløneren, den enkelte syge eller uddannelsessøgende, får for meget. Problemet er og bliver, at alt for mange ufrivilligt er på passiv forsørgelse, og at alt for få er i aktivt arbejde.

Det at skabe forudsætningerne for flere i arbejde er præcis hovedbudskabet for Socialdemokratiet i vores handlingsprogram »Gang i 90'erne«. Det er den eneste rimelige og den eneste virkelig effektive måde at spare på udgifterne til overførselsindkomster på.

Vi mener også, at det er urimeligt i debatten at bruge kravet om en arbejdsmarkedspension for alle som begrundelse for, at vi skal udhule folkepensionen. Vi mener tværtimod, at det er nødvendigt, også for at skabe tryghed om forudsætningerne for folk, når de sparer op, at supplere en arbejdsmarkedspension, så folkepensionen opretholdes på det nuværende niveau.

Det er kort sagt hverken nødvendigt eller rimeligt at tage reguleringen fra de dårligst stillede, de svageste, de gamle, de unge, de ledige. Det er sagt mange gange, men det skal gentages.

Mener regeringen virkelig, at disse grupper skal spilles ud imod hinanden? Socialdemokratiet siger nej, nej og atter nej.

Jeg har et par spørgsmål specielt til socialministeren om tallene for reallønsforbedringer og